

Алла ПАВЛОВА,
orcid.org/0000-0001-6214-8738
доктор філологічних наук, доцент,
професор кафедри масової та міжнародної комунікації
Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара
(Дніпро, Україна) lypen.pavlova@ukr.net

ПУБЛІЦИСТИКА ЕМІГРАЦІЙНОГО ДОСВІДУ В ЦИФРОВОМУ ВИМІРІ: МУЛЬТИМЕДІЙНА ТРАНСФОРМАЦІЯ ЛОНГРІДУ

Тема. У статті досліджено трансформації інтелектуального лонгріду в умовах сучасного мультимедійного середовища на прикладі видавничої стратегії австралійського часопису «The Monthly». У роботі розглянуто модель «повільних медіа» (slow media), де пріоритет надано якості тексту, літературній майстерності та глибині аналізу, що суттєво переважають над швидкістю оприлюднення інформації в цифрову епоху. **Проблема.** Актуальність дослідження зумовлена гострою потребою медіаспільноти в пошуку дієвих моделей адаптації класичної аналітичної есеїстики до цифрових платформ. В епоху інформаційного шуму та кліпового мислення важливо зберегти змістову глибину без втрати уваги аудиторії. Окрему наукову проблему становить інтеграція голосів авторів-емігрантів у структуру національного інтелектуального видання, що дозволяє рефлексувати над глобальними трагедіями через призму особистого досвіду. **Мета.** Метою статті є дослідження трансформації інтелектуального лонгріду в умовах сучасного мультимедійного середовища на прикладі видавничої стратегії австралійського журналу «The Monthly». **Результати.** Дослідженням встановлено, що успіх «The Monthly» базується на побудові стійкої мультимедійної екосистеми, яка органічно поєднує паперову версію з аудіо-лонгрідами, інтерактивною інфографікою та авторськими тематичними розсилками. Доведено, що публіцистика авторів-емігрантів виступає потужним інструментом культурної дипломатії. **Висновки.** Досвід часопису демонструє глобальний перехід журналістики від технічного редагування до складного етичного кураторства смислів. Центральним елементом моделі журналу є залучення авторів-емігрантів, що дозволяє часопису перетворювати віддалені глобальні кризи на інтимний етичний досвід для національного читача.

Ключові слова: публіцистика, текст, автори-емігранти, інтелектуальний наратив, соціальні комунікації, журналістика, медіа, медіатизація, «Зе Манслі».

Alla PAVLOVA,
orcid.org/0000-0001-6214-8738
Doctor of Philology, Associate Professor,
Professor at the Department of Mass and International Communication
Oles Honchar Dnipro National University
(Dnipro, Ukraine) lypen.pavlova@ukr.net

JOURNALISM OF THE EMIGRATION EXPERIENCE IN THE DIGITAL DIMENSION: THE MULTIMEDIA TRANSFORMATION OF LONGREAD

Subject. The article explores the transformations of the intellectual longread within the modern multimedia environment, using the publishing strategy of the Australian magazine «The Monthly» as a case study. The work examines the «slow media» model, where priority is given to textual quality, literary craftsmanship, and depth of analysis – qualities that significantly outweigh the speed of information delivery in the digital age. **Problem.** The relevance of this study is driven by the media community's urgent need for effective models to adapt classic analytical essay writing to digital platforms. In an era of information noise and «clip thinking», it is crucial to preserve substantive depth without losing audience attention. A distinct scholarly problem is the integration of emigrant authors' voices into the structure of a national intellectual publication, allowing for reflection on global tragedies through the lens of personal experience. **Purpose.** The purpose of the article is to study the transformation of the intellectual longread within the modern multimedia environment, using the publishing strategy of the Australian magazine «The Monthly» as an example. **Results.** The study establishes that the success of «The Monthly» is built on a sustainable multimedia ecosystem that organically combines the print version with audio longreads, interactive infographics, and curated thematic newsletters. It is demonstrated that the journalism of emigrant authors serves as a powerful tool for cultural diplomacy. **Conclusions.** The magazine's experience demonstrates a global shift in journalism from technical editing toward the complex ethical curation of meanings. A central element of the magazine's model is the involvement of emigrant authors, which allows the publication to transform distant global crises into an intimate ethical experience for the national reader.

Key words: publicism, text, emigrant authors, intellectual narrative, social communications, journalism, media, mediatization, «The Monthly».

Постановка проблеми. Сучасний медіапростір характеризується домінуванням швидких форматів, що створює загрозу для існування інтелектуальної аналітики та глибинної есеїстики. У цьому контексті особливої актуальності набуває досвід нішевих видань, які трансформують традиційні лонгріди у багатовимірні мультимедійні екосистеми. Невирішеною частиною проблеми залишається питання інтеграції голосів авторів-емігрантів у структуру таких видань для рефлексії над глобальними кризами, зокрема війною в Україні. Публіцистика емігрантів-інтелектуалів, таких як М. Тумаркін та А. Мотиль, стає ключовим елементом подолання інформаційної втоми та географічної дистанції. Їхні тексти, адаптовані до цифрових платформ, виконують роль інструменту культурної дипломатії, що формує спільний етичний простір для закордонної аудиторії. Проте механізми перетворення особистої травматичної рефлексії емігрантів на якісний медіапродукт через «чутливе редагування» та мультимедійні технології потребують глибшого вивчення. Саме тому аналіз стратегій журналу «The Monthly» дозволяє виявити нові моделі соціальної взаємодії та медіатизації інтелектуального контенту в сучасному медіапросторі.

Аналіз досліджень. Аналіз стану розробки проблеми свідчить, що більшість дослідників зосереджуються на технологічних аспектах диджиталізації, залишаючи поза увагою специфіку редакторської підготовки довгих текстів у нішевих виданнях. Зокрема, у вітчизняному науковому дискурсі недостатньо висвітлено досвід австралійського ринку, який демонструє унікальні зразки адаптації есеїстики до вимог мультиплатформності. Невирішеною частиною загальної проблеми залишається питання інтеграції голосів емігрантів та рефлексії глобальних криз, зокрема української тематики, у структуру інтелектуального гляндю. Саме тому досвід австралійського часопису «The Monthly» є цінним кейсом для вивчення трансформації професійної моделі сучасного редактора.

Зокрема, дослідниця медіа М. Саймонс зауважує, що «The Monthly» демонструє альтернативну модель медіа, де глибина дослідження важить більше за швидкість публікації. Надаючи авторам час на детальне вивчення тем, видання свідомо відмовляється від віральності на користь довговічності. Це стратегія створення сенсів, які залишаються важливими роками, а не розчиняються в цифровій миттєвості за кілька годин (Саймонс, 2007: 82).

Для аналізу концепції «The Monthly» актуальною є праця Т. Флю та Р. Джиллетт «Політика

платформи: оцінка різних відповідей на виклики, пов'язані з владою платформи» (2021), у якій досліджено різні стратегії державного регулювання цифрових платформ у відповідь на їхній зростаючий вплив на медіасферу та суспільство (Флю, Джиллетт, 2021). Автори аналізують ефективність нормативно-правових моделей, спрямованих на обмеження домінування технологічних гігантів і захист демократичного інформаційного простору. Окрему увагу приділено тому, як політика платформ трансформує відносини між виробниками контенту та цифровими екосистемами, визначаючи нові умови існування для сучасної журналістики.

Дослідники акцентують увагу на тому, що концентрація ресурсів у руках обмеженої кількості гравців створює ризики для плюралізму думок та інформаційної безпеки. У цьому контексті аналізовано перехід від саморегулювання платформ до активного втручання з боку державних інституцій через антимонопольне законодавство та нові цифрові стандарти. Особливу роль у праці відведено вивченню алгоритмічного управління, яке фактично визначає видимість журналістських матеріалів та їхню комерційну життєздатність. Т. Флю та Р. Джиллетт підкреслюють, що успішна медіаполітика повинна не лише обмежувати ринкову владу корпорацій, а й стимулювати відповідальність платформ за поширений контент. Таким чином, робота пропонує концептуальну рамку для розбудови стійкої медіасистеми, де технологічний розвиток збалансований із захистом суспільного інтересу (Флю, Джиллетт, 2021).

Такий підхід забезпечує сталість бізнес-моделі за рахунок високої лояльності передплатників, які цінують інтелектуальну експертизу понад оперативне інформування. Зрештою, видавнича стратегія «The Monthly» демонструє, що в епоху мультимедіа успіх нішевого видання залежить від жорсткого дотримання стандартів якості та здатності адаптувати традиційні формати до нових патернів медіаспоживання (Зе Манслі, 2005).

Мета статті. Метою статті є дослідження трансформації інтелектуального лонгріду в умовах сучасного мультимедійного середовища на прикладі видавничої стратегії австралійського журналу «The Monthly». Зроблено акцент на аналізі способів адаптації розлогого аналітичного тексту до цифрових платформ, а також на вивченні ролі авторів-емігрантів (зокрема вихідців з України) у формуванні інтелектуального порядку денного видання. Проблематика їхніх текстів розглядається як ключовий елемент рефлексії над глобальними кризами, що дозволяє виявити нові етичні та стилістичні вектори в роботі сучасного редактора.

Для досягнення поставленої мети задіяно комплекс наукових методів:

– кейс-стаді (Case Study): застосовано для аналізу видавничих циклів та контент-стратегії журналу «The Monthly»;

– типологічний метод: дозволив класифікувати мультимедійні формати лонгріду (аудиоверсії, інтерактивні лонгріди, e-mail розсилки);

– контент-аналіз та інтен-аналіз: задіяні для дослідження тематичної спрямованості та інтенцій авторів-емігрантів, чії тексти присвячені висвітленню подій в Україні;

– описовий та порівняльний методи: допомогли порівняти традиційні стандарти есеїстики з новими вимогами візуального сторітелінгу в цифровому просторі.

Виклад основного матеріалу. Історія часопису «The Monthly» бере свій початок у 2005 році, коли його було засновано як амбітну відповідь на кризу інтелектуальної преси в регіоні. Видається мельбурнським забудовником М. Шварцем, редактор – М. Вільямс. Від самого заснування видання позиціонувало себе як незалежний майданчик для розлогих есеїв, що охоплюють політику, культуру та економіку, заповнюючи вакуум між щоденними новинами та академічними журналами. У програмному есеї першого числа зазначалося, що журнал прагне створити простір для рефлексії, де австралійці могли б побачити себе у дзеркалі глибокого аналізу. Тут розміщено есеї «Страх і ненависть на ABC» від М. Саймонс, «Біжи та ховайся» Дж. Хармса тощо (Зе Манслі, 2005).

Протягом двох десятиліть видання здобуло репутацію «національної совісті», публікуючи тексти, що спричиняли гучні політичні дискусії та навіть впливали на державні рішення. Зарубіжні дослідники відзначають унікальність моделі «The Monthly», яка дозволяє часопису залишатися фінансово успішним без поступок жовтому попুলізму. Зокрема, дослідниця С. Форд підкреслює, що успіх видання прямо залежить від його здатності фінансувати не просто тексти, а процес пізнання. Дозволити автору розкіш тривалої роботи над матеріалом – це єдиний спосіб створити контент, що витримає виклик епохи інформаційного шуму (Форд, 2011: 152). Сьогодні журнал став невід'ємною частиною австралійської ідентичності, успішно трансформувавши свій друкований формат у мультимедійну екосистему. Це підтверджується і ювілейним випуском 2025 року, де детально проаналізовано шлях видання від нішевого стартапу до головного інтелектуального рупора країни (Зе Манслі, 2025). Таким чином, історія «The Monthly» є прикладом того, як кла-

сична видавнича традиція може не лише вижити, а й домінувати в епоху диджиталізації.

Аналіз видавничих циклів та контент-стратегії часопису дозволяє виявити унікальну модель «повільних медіа» (slow journalism), де якість тексту превалює над швидкістю його публікації. Основу контент-стратегії видання становить принцип інтелектуального кураторства, що передбачає підготовку лонггідів обсягом від 3 до 10 тисяч слів, які проходять кілька етапів глибокого редагування та перевірки фактів. Видавничий цикл журналу є місячним, що дозволяє авторам проводити ґрунтовні польові дослідження, перетворюючи кожне число на завершений інтелектуальний продукт. Зарубіжні дослідники наголошують на важливості такої часової дистанції для формування об'єктивного погляду на події.

Класифікація мультимедійних форматів лонгріду в журналі «The Monthly» демонструє перехід від лінійного тексту до багатовимірної контентної екосистеми. Першим ключовим форматом є аудіо-лонггид (The Monthly Audio), що дозволяє аудиторії споживати складні есеї через професійне озвучення, перетворюючи читання на імерсивний досвід. Другий складник – інтерактивні цифрові лонггиди, які інтегрують у полотно тексту динамічну інфографіку та відеовставки, що полегшують сприйняття великих масивів даних. Третім стратегічним елементом виступають тематичні e-mail-розсилки, які слугують навігатором інтелектуальних контекстів і забезпечують регулярний зв'язок із передплатником. Сучасна мультимедійність лонгріду виходить за межі простого додавання медіафайлів до тексту. Це створення цілісної архітектури оповіді, де аудіо- та візуальні елементи інтегровані в структуру матеріалу для того, щоб максимально посилити когнітивне залучення читача. Такий формат перетворює споживання інформації на глибокий інтелектуальний досвід, адаптований до особливостей людського сприйняття (Хепп, 2019: 112–113).

Важливим аспектом є те, що ці формати не дублюють, а доповнюють один одного, адаптуючись до різних життєвих сценаріїв користувача. Інтеграція подкастових форматів у структуру традиційного лонггиду дозволяє видавництвам захоплювати увагу аудиторії в моменти, коли візуальне споживання тексту є неможливим. Електронні розсилки при цьому виконують роль фільтра, що допомагає читачеві не загубитися в інформаційному шумі. Конвергентні розсилки інтелектуальних медіа перетворилися на самостійний жанр редакторського мистецтва. Цей формат дозволяє майстерно поєднувати стислість інформаційного

анонсу з глибокою авторською рефлексією (Саймонс, 2007). Таким чином, мультимедійна класифікація «The Monthly» підтверджує, що сучасний лонгрід – це гнучкий формат, який успішно поєднує естетику «повільного читання» з технологічною мобільністю цифровізації.

Особливе місце в сучасній контент-стратегії посідає висвітлення української тематики крізь призму інтелектуальної рефлексії М. Тумаркін – австралійської есеїстки харківського походження. Її тексти про Україну стають центральним елементом мультимедійної екосистеми часопису, поєднуючи в собі глибокий психологізм, родинну пам'ять та аналіз глобальних наслідків війни. Авторка не просто фіксує події, а досліджує трансформацію мислення та аспекти людської ідентичності під тиском агресії, що робить її есеї взірцем «чутливого реагування». У своїх роздумах про знищення рідного міста вона пише, що сьогоднішній Харків перестав бути лише географічним об'єктом, перетворившись на глибокий шрам у пам'яті кожного, хто відчуває справжню цінність цього міста. Війна стає тим фактором, що витісняє звичні слова та залишає замість них єдину гостру потребу – бути свідком подій, які неможливо досягнути раціональним розумом (Тумаркін, 2022).

М. Тумаркін майстерно вписує українську трагедію в австралійський контекст, змушуючи віддаленого читача відчути безпосередній зв'язок із подіями в Європі. Рефлексує над долею біженців та емігрантів, вона зазначає, що еміграція в часи війни – це не пошук кращого життя, а спроба врятувати внутрішній дім, коли зовнішній перетворюється на попіл. Вона акцентує, що кожен несе свої міста в собі, і кожна новина з фронту б'є по фундаменту особистої ідентичності» (Тумаркін, 2023).

Проблематика текстів есеїстки охоплює питання етичної відповідальності інтелектуала та межі між журналістикою і мистецтвом. Для редакції «The Monthly» такі матеріали є стратегічно важливими, оскільки вони трансформують формат лонгріду в інструмент культурної дипломатії. Використання аудіоверсій цих есеїв дозволяє голосу письменниці звучати максимально інтимно, підсилюючи емоційний резонанс у слухача. Таким чином, через тексти авторів-емігрантів часопис не лише інформує про Україну, а й сприяє глибокому розумінню української стійкості та болю в австралійському суспільстві.

Наприклад, А. Мотиль виступає у медійному просторі не просто як дослідник, а як ключовий інтелектуальний посередник, що адаптує складні вузли східноєвропейської історії для австралійського істеблшменту. Його контент-стратегія

базується на жорсткій аналітичній логіці, яка в межах мультимедійного формату лонгріду доповнюється гострими публіцистичними метафорами. Редакторська політика видання щодо його текстів спрямована на деконструкцію російських пропагандистських наративів, які тривалий час домінували в західному академічному середовищі. Використання інтерактивних карт та інфографіки в цифрових версіях його статей дозволяє читачеві наочно побачити динаміку руйнування імперських структур.

Автор майстерно поєднує історичний контекст із прогнозуванням майбутнього, що робить його матеріали стратегічно важливими для розуміння глобальної безпеки. У своїх роздумах про суб'єктність України він зауважує, що Україна сьогодні є епіцентром, де вирішується доля не лише Європи, а й самих основ ліберального порядку, що робить кожне слово про цю війну актом історичної відповідальності. Він закликає усвідомити те, що стійкість українців – це не лише мілітарний феномен, а передусім перемога культури над хаосом (Мотиль, 2001).

Такий підхід дозволяє перетворити сухий науковий виклад на захопливий інтелектуальний наратив, який ідеально вписується в концепцію «повільного читання». Видавничий цикл публікацій А. Мотіля часто супроводжується відеокomentarями, де автор роз'яснює нюанси української ідентичності. Важливим аспектом є те, що інтелектуал апелює до цінностей свободи, проводячи паралелі між боротьбою за незалежність у різних куточках світу. Його лонгріди стимулюють аудиторію до глибшого вивчення української історії поза межами звичних медійних штампів. Зрештою, присутність такого автора в медіапросторі свідчить про високу якість інтелектуального відбору та прагнення редакції до об'єктивного висвітлення світових криз. Через його тексти часопис утверджує Україну як невід'ємну частину західного цивілізаційного проекту.

Стратегія журналу дозволяє виявити перехід до нової редакторської етики, де пріоритетом стає не швидкість подачі інформації, а інтелектуальна відповідальність за глибину контексту. Сучасний редактор у межах цього видання виступає як куратор смислів, що застосовує вектори «чутливого редагування» при роботі з травматичними текстами емігрантів про війну в Україні. Стилiстично це проявляється у відмові від сенсаційності на користь імерсивного сторітелінгу, де велика увага приділяється ритміці тексту та його здатності резонувати з аудіоформатом. Важливим етичним вектором є збереження автентичного голосу

автора-емігранта без надмірного «згладжування» мовних нюансів, що підкреслює повагу до інакшості. У випуску за вересень 2025 року редакція наголошує на етиці «цифрової екології», свідомо обмежуючи клікбейтні елементи в лонгрідах («Зе Манслі», 2025).

Стилістичні інновації журналу також включають інтеграцію «порожнечі» та мінімалізму в оформленні, що допомагає читачеві зосередитися на складних темах. Редакторська стратегія стає формою спротиву дезінформації, де кожен факт піддається багаторівневій верифікації, що є критичним при висвітленні глобальних конфліктів. Таким чином, робота редактора трансформується з технічного корегування тексту в етичне проєктування досвіду читача, що створює сталу платформу для національної дискусії. Медійник представляє в часописі більш камерний, але не менш потужний формат лонгріду, що фокусується на антропологічних аспектах еміграції та війни. Тексти авторів-емігрантів часто набувають форми літературної сповіді, де особиста трагедія виходу з українського дому переплітається з візуальними образами австралійського світу. Редакція активно використовує матеріали емігрантів-інтелектуалів для створення емоційного контенту, який стимулює емпатію та соціальну відповідальність серед читачів. Мультимедійна складова статей часто включає особисті фотоархіви та аудіозаписи, що створює ефект безпосередньої присутності автора поруч із читачем.

Поєднання теоретичних концепцій медіатизації з практичною діяльністю часопису дозволяє побачити в цьому виданні не просто журнал, а складний соціокультурний механізм адаптації до умов «глибокої медіатизації». У той час, як більшість сучасних медіа підпорядковуються логіці алгоритмів та швидкоплинності, «The Monthly» вибудовує альтернативну модель, де медіатизація слугує інструментом для поглиблення інтелектуального досвіду, а не його спрощення (Хепп, 2019).

Видання свідомо інтегрує соціальні практики своєї аудиторії – від ранкового прослуховування подкастів до вечірнього читання розсилок – у єдину інтелектуальну екосистему. Це відповідає тезі про те, що медіа стають «тканиною суспільного досвіду», адже журнал не лише інформує, а й структурує спосіб мислення та обговорення важливих тем у австралійському суспільстві. Особливо яскраво це виявляється у висвітленні української тематики, де медіатизація дозволяє скоротити географічну дистанцію, роблячи війну в Україні частиною внутрішнього етичного дискурсу австралійців.

Дослідники відзначають, що успіх часопису полягає в його здатності «приручити» медіалогіку, використовуючи її для просування традиційних гуманітарних цінностей. С. Форд підкреслює, що модель сучасного часопису демонструє перехід від пасивного споживання до активної медіатизованої участі,

де читач стає частиною інтелектуальної спільноти, об'єднаної спільними сенсами (Форд, 2011).

Завдяки мультимедійності журнал перетворює статичний текст на динамічне явище, яке постійно резонує з актуальними соціокультурними змінами. Це видання є взірцем того, як інституційна медіатизація може підтримувати високі стандарти журналістики, адаптуючи їх до вимог цифрової епохи без втрати змістової глибини (Х'ярвард, 2013). Таким чином, стратегія «The Monthly» доводить, що в умовах медіатизованого суспільства інтелектуальний лонгрід залишається життєздатним, якщо він стає частиною повсякденних соціокультурних практик читача.

Аналіз проблематики фінального випуску часопису «The Monthly» за 2025 рік демонструє фокус на глобальній кризі демократичних інститутів та викликах цифрової безпеки. Редакційна політика числа спрямована на осмислення крихкості сучасного світопорядку, де війна в Україні та протистояння авторитарним режимам розглядаються як єдиний фронтний простір (Зе Манслі, 2025).

Важливою темою випуску стала проблема «інформаційної втоми», яка загрожує зниженням підтримки демократичних ініціатив у світі. Автори часопису закликають до відновлення інтелектуальної пильності та відмови від ілюзії «безпечної віддаленості» Австралії від епіцентрів конфліктів. Провідна аналітична стаття підкреслює, що майбутнє ліберальної демократії сьогодні пишеться в окопах Східної Європи, і байдужість є найпотужнішою зброєю агресора. Акцентовано, що захист українських міст – це де-факто захист австралійських цінностей і спільного бачення майбутнього (Зе Манслі, 2025).

Окрім геополітичних роздумів, фінальний випуск приділяє значну увагу питанням етичного виміру штучного інтелекту в медіа та загрози дипфейків. Проблематика журналу також включає аналіз «економіки виживання» для культурних інституцій у постцифрову епоху. Редактори акцентують на тому, що збереження людської ідентичності та критичного мислення є головним завданням сучасної журналістики. У програмному есеї випуску зазначено, що справжня загроза сучасності полягає не в технологіях, а у втраті здатності до тривалої співпереживальної рефлексії, без якої будь-яка інформація перетворюється на шум. Отже, потрібно повернути собі право на повільне читання як форму інтелектуального спротиву спрощеній реальності (Зе Манслі, 2025).

Завершальний акорд «The Monthly» звучить як маніфест солідарності, де досвід українських емігрантів знову стає метафорою незламності людського духу. Випуск підсумовує двадцятирічний шлях видання, підтверджуючи, що навіть у найнапруженіші часи інтелектуальний лонгрід залишається критично важливим інструментом навіга-

ції. Таким чином, проблематика фінального числа замикає коло історичного розвитку журналу, перетворюючи його на фундаментальний посібник із виживання в умовах глобальної невизначеності.

Висновки. Проведений аналіз видавничої діяльності австралійського часопису «The Monthly» дозволяє стверджувати, що в умовах глибокої медіатизації інтелектуальний лонгрід не лише зберігає свою актуальність, а й трансформується у високоефективну мультимедійну екосистему. Досвід видання демонструє, що стратегічне поєднання друкованої естетики з аудіо-лонгрідами, інтерактивною інфографікою та персоналізованими розсилками створює стійку модель «повільних медіа», здатної успішно конкурувати за увагу аудиторії. Центральним елементом цієї моделі є залучення авторів-емігрантів, зокрема українського походження (М. Тумаркін, А. Мотиль), що дозволяє часопису перетворювати віддалені глобальні кризи на інтимний етичний досвід для національного читача.

Проблематика текстів про Україну на сторінках часопису виявила нові стилістичні вектори,

де документальна точність поєднується з високою есеїстичною рефлексією, формуючи в австралійському суспільстві глибоку солідарність та розуміння природи сучасної війни. Резонанс публікацій у соціальних мережах, зокрема фінального числа 2025 року, підтверджує запит інтелектуальної еліти на якісну верифіковану аналітику, що протистоїть фрагментації цифрового контенту.

З огляду на це, робота сучасного редактора трансформується в етичне кураторство, де головним завданням стає захист автентичності авторського голосу та проектування безпечного інтелектуального простору для читача. Вивчення кейсу часопису є надзвичайно перспективним для української видавничої практики, оскільки пропонує дієві інструменти інтеграції локальних трагедій у глобальний контекст через формати «довгого читання». Емігрантська проза постає інструментом культурної дипломатії в межах нішевого глянце. Перспективи подальших розвідок вбачаються у дослідженні інтертекстуальності публіцистики австралійських та українських авторів стосовно дилеми «Людина–Світ».

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Flew T., Gillett R. Platform policy: Evaluating different responses to the challenges of platform power. *Journal of Digital Media & Policy*. 2021. Vol. 12, No. 2. P. 31–246.
2. Forde S. *Challenging the News. The Journalism of Alternative and Community Media*. Houndmills, Basingstoke, Hampshire; New York, 2011: Palgrave Macmillan, 214 p. URL: <https://doi.org/10.4324/9781351064903>
3. Hepp A. *Deep Mediatization*. London : Routledge, 2019. 260 p. URL: <https://doi.org/10.4324/9781351064903>
4. Hjarvard S. *The Mediatization of Culture and Society*. London: Routledge, 2013. 192 p.
5. Motyl A. *Imperial Ends: The Decay, Collapse and Revival of Empires*. New York: Columbia, 2001.
6. Simons M. *The Content Makers: Understanding the Future of the News*. Camberwell, Vic. : Penguin Books Australia, 2007. 512 p.
7. The Monthly. Special 20th Anniversary Issue: Two Decades of Australian Thought. 2005. Issue May.
8. The Monthly. Special 20th Anniversary Issue: Two Decades of Australian Thought. 2025. Issue 220.
9. Tumarkin M. The Kharkiv Report. *The Monthly*. 2022. Issue 188, May.
10. Tumarkin, M. The Memory of Survival. *The Monthly*, 2023. Issue 201, July.

REFERENCES

1. Flew, T., & Gillett, R. (2021). Platform policy: Evaluating different responses to the challenges of platform power. *Journal of Digital Media & Policy*, 12(2), 31–246.
2. Forde, S. (2011). *Challenging the News: The Journalism of Alternative and Community Media*. Houndmills, Basingstoke, Hampshire; New York: Palgrave Macmillan. 214 p.
3. Hepp, A. (2019). *Deep Mediatization*. London: Routledge. 260 p. <https://doi.org/10.4324/9781351064903>
4. Hjarvard, S. (2013). *The Mediatization of Culture and Society*. London: Routledge. 192 p.
5. Motyl, A. (2001). *Imperial Ends: The Decay, Collapse and Revival of Empires*. New York: Columbia University Press.
6. Simons, M. (2007). *The Content Makers: Understanding the Future of the News*. Camberwell, Vic.: Penguin Books Australia. 512 p.
7. The Monthly. (2005). Special 20th Anniversary Issue: Two Decades of Australian Thought. May Issue.
8. The Monthly. (2025). Special 20th Anniversary Issue: Two Decades of Australian Thought. Issue 220.
9. Tumarkin, M. (2022). The Kharkiv Report. *The Monthly*. Issue 188, May.
10. Tumarkin, M. (2023). The Memory of Survival. *The Monthly*. Issue 201, July.

Дата першого надходження статті до видання: 27.02.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 30.03.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 22.04.2026

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

